

Translokationstale 2020

Kære dimittender

Først og fremmest: Tillykke med huen og eksamen.

Det forsømte forår er titlen på en bog fra 1940 af den danske forfatter Hans Scherfig. Nogle af jer har måske læst den eller set filmen, som omhandler den sorte skole i starten af 1900-tallet og det tilbagevendende angstfyldte eksamensterperi hvert forår, som satte sit nedbrydende præg på datidens unge.

Det er imidlertid ikke så meget handlingen som titlen, der har mit fokus på denne dag, hvor vi skal fejre, at I er blevet studenter.

Det forsømte forår.

Det har i sandhed på mange måder været et forsømt forår for jer. I har som resten af befolkningen lidt store afsavn i denne Coronatid, hvor retningslinjer om hygiejne og afstand har haft enorm betydning for mulighederne for at opretholde normale samværsformer. Men I har udover dette også givet afkald på en stribe arrangementer knyttet til afslutningen på jeres tid

som elever på Himmelev Gymnasium. Arrangementer som nærmest har rituel karakter og som har til formål at markere, at en epoke i jeres liv er ved vejs ende.

Som skolens rektor er jeg først og fremmest ked af, at vi i år måtte aflyse to sædvanligvis fantastisk hyggelige arrangementer i form af gallamiddagen og dimittendmiddagen. Så meget desto mere glæder det mig, at vi har inviteret jer til en kombineret galladimittendmiddag en lørdag i slutningen af september. Jeg ser frem til at gense jer ved den lejlighed.

Selv om I sikkert også havde set frem til nedrivning, kåringsshow og sidste skoledag, så skal det ikke være nogen hemmelighed, at det er arrangementer, vi som skole gennem de seneste mange år har brugt en hel del krudt på at sikre, var sjove for alle og ikke var krænkende for nogen. Det er lykkedes i rimelig grad, men det er spørgsmålet om vi ikke skal benytte lejligheden til at ryste posen og kigge nogle af disse traditioner efter i sømmene.

Men tilbage til det forsømte forår, som ser ud til at få en happy end med en lidt speciel men meget festlig studenteruge, der kulminerer med denne translokation for alle og ikke mindst med den efterfølgende yderst velfortjente vogntur, hvor det forsømte forår

bliver til sommer, eller som popgruppen Love Shop udtrykker det i denne sang fra 1990:

Du længes i mørket
Mod dage med håb og lys
Du kan ikke sove
En nat bliver det sommer
En fjern og fin musik
giver dig alt det, du aldrig fik

Ja – en nat bliver det sommer – og mon ikke det bliver i nat, mens vognturen stadig er i fuld gang eller når I er nået frem til jeres sidste destination. Det håber jeg inderligt for jer.

Og kan vi så ikke blive enige om, at det der med at tage en ølbong med på vognturen i disse tider, simpelt hen er no go!

I øvrigt en opfindelse jeg aldrig helt har forstået den dybere mening med og som jeg tænker, den øgede fokus på hygiejne de seneste 4 måneder, kunne reducere brugen af.

I det hele taget kan vi med sikkerhed lære en hel del om det hensigtsmæssige i at opretholde en god håndhygiejne og holde afstand, især hvis man har sympto-

mer på sygdom. Her tænker jeg ikke alene på Covid-19, som vi på fornemmeste vis har holdt nede, men også på en stribe af andre sygdomme, som har været stort set ikke-eksisterende i den sidste tid. Hvornår har vi fx sidst hørt om et massivt udbrud af Roskildesyge i Danmark?

Men læringen af tiden med Corona handler bestemt ikke kun om hyppig håndvask. Det handler fx også om betydningen af fællesskaber.

Vi så det i forbindelse med nedlukningen af Danmark, hvor statsministeren tonede frem på skærmen onsdag aften den 11. marts og bad den danske befolkning om at trække stikket ud bortset fra enkelte livsnødvendige funktioner. Jeg skal lige love for at fællesskabet trådte i karakter umiddelbart efter, hvor en usædvanlig flot indsats fra danskernes side har haft stor betydning for, at det er gået så godt, som tilfældet er.

Parolen om at holde sammen på afstand udfordrede behovet for fællesskaber og den slags udfordringer kalder på innovative løsninger. Det tog således ikke lang tid før hele Danmark kunne synge med på *Morgensang* eller *Fællessang hver for sig* med Phillip Faber.

Jeg vil i dette lukkede rum indrømme, at jeg i enkelte tilfælde har siddet hjemme i dagligstuen og sunget med sammen med min kone. Og selv om min hund sendte mig undrende og bekymrede blikke og min søn, som går i 2.g på et andet gymnasium, mere eller mindre diskret lukkede døren til stuen, så var det nu alligevel en fin oplevelse at deltage i dette virtuelle fællesskab.

På undervisningsområdet var det tankevækkende at konstatere en omstillingsparathed blandt lærere og elever, som langt overgik mine forventninger. Den virtuelle undervisning fungerede – omstændighederne taget i betragtning – virkelig godt. Da vi efter påske kunne lukke skole gradvist op for fysisk undervisning for netop jer afgangselever med et afstandskrav på 2 m, så valgte jeg som bekendt at fortsætte med den virtuelle undervisning frem for, at undervisningen skulle foregå i to lokaler på samme tid med de komplikationer, det ville give.

Fredag efter påske blev jeg imidlertid ringet op af en læringskonsulent fra Børne- og Undervisningsministeriet, som venligt men bestemt kunne fortælle mig, at det sådan set ikke var tanken med genåbningen. Mine modargumenter om kvalitet i undervisningen havde ikke rigtig den ønskede effekt og vi gik derfor i gang

med at gøre skolen klar til at tage imod jer på en måde, som var sundhedsmæssig forsvarligt.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at jeg synes det var utrolig dejligt at få jer tilbage på Himmelev igen, selv om rammerne ikke var helt optimale. Igen oplevede jeg en stor tilpasningsevne fra jeres og lærernes side – 1000 tak for det.

Der er helt sikkert meget, vi kan tage ved lære af fra denne besynderlige tid og vi skal give os tid til at samle de gode erfaringer op, inden en mere velkendt hverdag banker på døren og vi bare fortsætter med at gøre tingene på samme måde, som før verden gik af lave.

Lad mig nu rette blikket indad og se nærmere på jeres bidrag til udviklingen af Himmelev Gymnasium til ikke blot at være en skole, hvor den faglige udvikling naturligvis er i centrum, men også en skole, hvor rammerne for at udfolde sig og udvikle sig personligt og socialt er optimale.

Der er rigtig mange aktiviteter på Himmelev, som jeg sætter stor pris på og som det vil være passende at fremhæve ved denne lejlighed – lad mig blot nævne Aktivitetsdagen, Åbent Hus, Danmarks Indsamling,

Creative Arts, Quizeftermiddag, Blue Note, Fredagsbar og Hist & Pist festerne.

I har også bidraget positivt til udviklingen af skolens profil Viden & Medier. Det fremgår med alt ønskelig tydelighed af en professionalisering og et kvalitetsløft af HimmeLeaks og HimmeLife, en øget interesse for at anvende det nye filmstudie og det nye videoudstyr i og uden for undervisningen samt sidst og ikke mindst jeres initiativ til at etablere et nyt podcast-studie og podcast-kanalen HimmeTalk.

Tak til jer alle sammen for at bakke op om disse aktiviteter og en særlig tak til de heldigvis rigtig mange af jer, som har leveret en særdeles engageret indsats for at realisere disse aktiviteter til glæde for resten af skolen – aktiviteter som i den grad er med til at udvikle Himmelev til et endnu bedre gymnasium med et unikt fællesskab.

Men tilbage til Viden & Medier, som jo handler om meget mere end at anvende forskellige mere eller mindre moderne medier.

Viden & Medier handler nemlig også om faglig formidling og debat, som passende kan foregå på Himmelevs egen Orange Scene, ligesom det handler om at udvikle

evnen til at håndtere den massive informationsstrøm, vi møder hver eneste dag.

Med Viden & Medier er det ambitionen, at Himmelev Gymnasium vil redefinere almindannelsen, som er kernen i det almene gymnasium.

Med Viden & Medier giver Himmelev Gymnasium et bud på en moderne og relevant almindannelse, hvor den enkelte elev nysgerrigt undersøger og gennemskuer en verden præget af medier og en overflod af information og derigennem får kompetencer til at formidle, diskutere og udvikle sin viden.

Det tager tid at nå dertil, men det er ikke desto mindre det, vi stræber målrettet efter her på Himmelev.

Danske Gymnasier, som repræsenterer det almene gymnasium – altså stx og hf – i den uddannelsespolitiske debat, står bag kampagnen *Alt er muligt* med en kernefortælling om det almene gymnasium, som jeg synes på strålende vis rammer ind, hvad gymnasietiden går ud på – hør blot:

I gymnasiet bliver du til *nogen*.

Gymnasiet er selvstændighed og samarbejde,

meninger og medansvar,
dannelse og demokrati,
udsyn og indsigt.

Gymnasiet er forundring, fordybelse
– forelskelse –
og en helt ny forståelse.

Gymnasiet åbner dine øjne for verden.
Og døren til en verden af muligheder.
For dig.
Så du er klædt bedst muligt på til en fremtid,
hvor den eneste konstant er forandring.

Du lærer at se muligheder.
Gribe dem. Og skabe nye.
Så du selv bidrager til forandringen.

Du lærer i bredden og i dybden.
Med faldhøjde nok til at fejle.
Og frihed nok til at finde ud af, hvad du brænder for.

Du lærer noget om andre mennesker.
Og en hel masse om dig selv.
Så du er bedst muligt rustet,
til at vælge præcis den vej videre i livet,
der giver mening for dig.

Gymnasiet giver dig stor frihed i dit næste valg.

Frihed til at gå efter dine drømme.

Frihed til at tænke dig om.

Frihed til at være dig.

Det vigtigste er ikke, at du lærer alt muligt.

Men at du lærer, at *alt er muligt!*

Nu sidder I under alle omstændigheder her som glade og måske også lidt trætte nybagte studenter og venter tålmodigt på at få udleveret jeres eksamensbevis som dokumentation på, at I efter en flot indsats har gennemført en almengymnasial ungdomsuddannelse med de mange muligheder, det giver for jeres fremtid.

Husk at bringe jeres personlige, sociale og faglige kompetencer i spil fremover til glæde for jer selv og fællesskabet.

Vi har brug for jer til at løse de mange udfordringer, der venter på at blive løst – og nogle af dem hellere i går end i morgen. Her tænker jeg især på klimaomstillingen, hvor Danmark meget gerne må tage den gule eller snarere den grønne førertrøje på ved fx at tænke klima og de mange investeringer, vi er vidne til i denne tid, sammen, i det omfang det giver mening.

Jeres bidrag er en væsentlig forudsætning for at opretholde en stærk dansk velfærdsstat, som vi netop i år har indset, vi skal sætte stor pris på og værne om.

Hvis nogen skulle være i tvivl om, at I kan løfte denne opgave, så må den imponerende måde, I har håndteret den sidste udfordrende del af jeres tid på Himmelev, mane enhver tvivl i jorden.

Sidste år indførte vi en pris til årets fighter, som vi uddelede ved translokationen. I år går prisen som årets fighter ganske velfortjent til jer alle sammen.

Kære studenter: tillykke med prisen som årets fighter og kæmpestort stort tillykke med huen og eksamen!